

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Capvt VII. Cuiusnam suspicionis periculum contra pœnitentem ex vi Sigilli
prohibetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

dicta, debet celebrare: quia fortius est vinculum Sigilli, quam violatæ Ecclesiæ. At si nullius detrimenti, vel notitiæ periculum sit, non poterit celebrare, ex Delugo l. c. n. 124. quia urget præceptum de non celebrando in loco violato: & non urget præceptum Sigilli, cum nullum periculum damni nec evulgationis adeo supponamus. At poterit celebrare, ex Bonacina, de pœn. d. 5. q. 6. c. 5. p. 4. n. 23. quia Ecclesiæ non præsumitur velle obligare Sacerdotem, ad non celebrandum, quando ex sola confessione novit locum esse pollutum, siquidem Ecclesiæ semper velle favere Sigillo credenda est. Utrumque probabile.

17. Quid si solus pœnitens id advertat? Non posse celebrare, probabiliter decernit Delugo l. c. quia ejusmodi omisso respectu ejusdem pœnitentis non est revelatio, ut sæpe diximus; & ex alia parte, non est actio circa peculiarem pœnitentis personam, nec rationaliter ipsi ingrata, immo Confessario onus erit (inquit) si iudicet se profuturum, nec sit sibi grave incommodum, monere etiam alios, ut nec ipsi celebrent. Verum ex ratione modo dicta à Bonacina, addita ea, quæ dicta est §. 2. n. 4. sine, consequitur posse celebrare, nec ad prædictam monitionem obligari, id quod certe ut probabiliter deductum amplecti sine dubio possumus.

CAPVT VII.

Cujusnam suspicionis periculum contra pœnitentem, ex vi Sigilli prohibetur?

1. Dictum est sæpe in præcedentibus, cavendum esse ne detor ulla suspicandi occasio contra pœnitentem. Occurrit scrupulus, an id de omni quamvis levi suspitione intelligendum sit?

Hac de re sic prudenter differit Delugo d. 23. scilicet §. num. 106. Intelligitur de suspitione probabili, non vero de coniecturis etiam levibus, quas analitici & nasuti facile faciunt. Ita Palatinus, S. Th. Scotus, Medina, alique: quod videtur etiam in praxi observari: esset enim, ferè impossibile omnem suspicandi occasionem indirectam omnibus auferre. Facilius autem excusantur occasiones negativæ, quam positivæ: v. g. si uni pœnitenti propter ejus puritatem Confes-

sarius maiora benevolentia signa ostendat, quam alii, quia enim sua, ut supponimus, efficiat, & ceteris non faciat. Adverte etiam in aliqua materia propter eius & gravitatem, non reputari levem suspitionem, quia fortasse levis est v. g. quacunque occasio datur, ut etiam levis suspicandi adulterium uxoris sue, & ceteris, contra Sigillum, quia nimis diffidit restandi tali periculo. Hæc ille.

CAPVT VIII.

De culpa & pœna frangentis Sigillum.

1. Quæritur ad culpam. In fractione Sigilli materia committi possunt. Primum, contra Reverentiam, seu reverentiam debitam Sacramento, Secundo, contra Iustitiam, seu Charitatem, si quid reteregetur, quis poterit infamia. Tertio, contra fidem datam, quæritur naturale, si res erat occulta.

Primum semper est mortale. Secundum, & tertium sunt venialia, quando infamia vel infidelitas non reperi, secus, sunt mortalia cum obligatione ad satisfactionem famæ, damneque secuti. Præpositus de pœn. q. 11. d. 1. & d. 4. n. 39. Cast. de pœn. p. 19. §. 1. n. 2. Bonacina d. 1. n. 1. & 4.

2. Dixi (primum semper est mortale) materia Sigilli patritate non habet ex omnium sententia apud Dianam p. 5. r. 5. ref. 8. Solum invenio S. P. C. n. 24. in impr. genuina: cui ex parte favet Ledesma apud Dianam ibid. & Sotus apud eundem, sic dicunt: velari aliquid leve confessionis, modo sit peccatum, putant esse mortale, quod mihi durum videtur.

3. Quæritur ad pœnam. Nulla non pœna confessionem patefacienti est in iure lata. Sic Coninch d. 1. pœn. dub. 47. Diana p. 5. r. 11. ref. 51. alique solent c. upriusque sexus, de pœn. dicitur, revelans debet poni a Sacerdote, & in arctum Monasterium deinde, quæ cum sit pœne ferenda, ei quis non nisi post sententiam subiacebit: atque hæc quidem pœna, certe est ordinaria, uni Confessario importunitate re delinquit; ceteris erit extraordinaria, à iudice pro litate criminis taxanda, ut in superioribus c. 4. innuimus, Deus te, Lector, amet, & valeat.

FINIS.

Laus Deo, Beatissimæ Virgini, ac B. Aloysio Patrono meo.